

SBB, Los człowieka

Kiedy stanę blisko Ciebie, moje serce cicho gra.
Kiedy lecę nad polami, złote łany w słońcu dnia.
Kiedy widzę barwy Świata, pragnę żyć, uwierz mi.
Kiedy czuję dotyk cienia, jakbyś była blisko mnie.
Wołam Ciebie, pragnę być niewidzialny.
Szukam siebie, Życia sens niedotykalny.

Dobry los, zbliża nas do Człowieka.
Dobry los, zaufa prawdzie na wieki.
Dobry los, wiedzie drogą Miłości.
Dobry los, otwiera bramy Niebios.

Kiedy budzę się na nowo, moje myśli czują żal.
Kiedy wracam wspomnieniami, spotkam radość tamtych dni.
Kiedy Dusza moja płacze, Nadzieja klęczy u drzwi.

Marny los, na próżno szukasz siebie.
Marny los, tak wiele nam ucieka.
Marny los, uderza prosto w Ciebie.
Marny los, za winy płacisz Ty!

Taki los, spotyka Dobrych Ludzi.
Taki los, gniewem nam zagrozi.
Tamten los, zabiera samotność do nikąd.
Tamten los, otwiera wzajemność dotyku.

Dobry los, zbliża nas do Człowieka.
Dobry los, zaufa prawdzie na wieki.
Dobry los, wiedzie drogą Miłości.
Dobry los, otwiera bramy Niebios.